

АБОНАМЕНТЪ:

За България 1 год. 20 л.
6 м. 12 л.

За странство 40 л.

Един брой 20 стот.

ДОБРУДЖА

Орган на централния добруджански народен съвет

970

Градска Библиотека

Барна

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ

се плаща по споразумение.

Адрес:

ул. „Левски“ № 16
Телефон № 196

Излиза

сряда и събота

СВЪТЪТЪ ПРЕДЪ НОВИ УСЛОЖНЕНИЯ.

Въ политическото положение се констатира единъ обратъ, който може да ни доведе до една обща и коренна ревизия на всичко, което се създаде за омиротворението на свѣта. Тоя обратъ се дължи на руцата проблема, която руските дѣатели поставятъ вече за практическо разрѣшение.

Бившиятъ съюзникъ на Русия схващатъ положението като много тревожно за бъдещето, защото се опасаватъ, че нова Русия ще ориентира своята политика за едно разбирателство съ Германия. Поводъ за това имъ дава становището, което застъпватъ Деникинъ и Юденачъ. Русия, казватъ тѣ, не може да признае договоритѣ, подъ които не стоятъ подписитѣ на нейни пълномощници. Сегашнитѣ руски правителства се образуваха съ специалната задача да се борятъ противъ болшевикитѣ. Хората, които стоятъ на чело на тия правителства, нѣматъ мандатъ отъ нацията да сключатъ отъ нейно име и за нейна смѣтка каквито и да било съглашения. Само учредителното народно събрание на цѣлокупна Русия има право да обвързва страната. Противъ това становище мѣчно може да се възразява и за Съглашението не остава, освѣнъ да тегли логически послѣдствия отъ него.

Отъ Русия се отказана нѣколко провинции, които образуваха самостоятелни държави. Какво ще стане съ тѣхъ? Ако руското учредително събрание рѣши Русия да се организира като федеративна република, може би, лесно ще се отдаде да се ликвидира съ днешното положение; но, ако рѣшението бѣде друго? Ако, наприимѣръ, Русия прѣдпочете да се организира като конституционна монархия? А едѣ подобно рѣшение е напълно възможно, като реакция противъ господството на „тъмнитѣ маси“.

Вториятъ въпросъ, който ще се постави слѣдъ консолидирането на нова Русия, е въпросътъ за Цариградъ. Ще се откаже ли Русия отъ него? Едва ли. За Цариградъ бѣше не само царска Русия, но и Русия на Милюкова и Керенски. При това, да иска Цариградъ Русия има много повече право, отколкото Гърция да иска Тракия и Смирна, Сърбия — Фиуме, Румъния — Трансилвания, Буковина, Баниатъ, Добруджа и Бесарабия, безъ да говоримъ за исканията на великитѣ съюзници на Русия.

Здѣ тия два въпроса съществуватъ и цѣла лузина „малки“, но въ случая насъ ни интересува главно втория въпросъ.

Конференцията държи да даде мандата за управлението на Цариградъ на Америка. Послѣдната все още се резервира, но отъ последното, което

държи по въпроса за Тракия, слѣдватъ да се заключи, че тя не е чужда на идеята да приеме тоя мандатъ. При трудноститѣ, които прѣдседателъ г. Уйлсонъ срѣща въ законодателнитѣ тѣла на Съединенитѣ Щати за ратификацията на Версайския договоръ, — трудности, произтичащи отъ нежеланието на американцитѣ да се заплитатъ въ европейскитѣ конфликти, може би, американскитѣ мандатъ да не се осъществи. Но и въ такъвъ случай руското искане за Цариградъ ще срѣщне спѣнки отъ заинтересованитѣ въ Мала-Азия сили и отъ галеното дѣте на Съглашението — Гърция.

Какъ ще реагира Русия при едно подобно положение? Нѣма ли да се хвърли въ обятията на Германия? Тия въпроси днесъ занимаватъ западното обществено мнѣние.

До колко тревогата въ това отношение е голѣма, може да се сѣди отъ факта, че френскитѣ печатъ мисли, какво първиятъ ударъ на руско-германското съглашение ще се стовари върху Полша, която, по рѣшението на конференцията, се въоръжава отъ френскитѣ складове. Отъ друга страна, въоръжаватъ и Украйна, а Турция дава сѣрти противъ руската опасностъ въ Мала-Азия.

Всичко показва, че Съглашението се готви да посрѣщне новитѣ събития, а въ процеса на тия приготовления има изгледи, че досегашната политика на конференцията ще прѣтърпи сжществени корекции; изгледи, обаче, че нашитѣ балкански съсъбѣда ще се вразумятъ — нѣма. България и при новото положение нѣма да влѣзе въ смѣтката, по вина на голѣмитѣ балкански политици, които мѣрятъ своитѣ успѣхи съ голѣмината и цѣната на пляката. За Балканитѣ, които нѣма да бждатъ безъ значение за новата международна констелация, се повтаря 1913 година. За Букурещъ това е обяснимо, но за Парижъ!

М. Бончевъ.

Нова ромънска диверсия.

За да си осигурятъ Добруджа.

Подъ заглавие „Добруджа и ромънското бюро на печата“ в „Кореспондансъ Балканикъ“ пише: Въ едно съобщение, отправено до вѣстникитѣ, ромънското бюро на печата, между другото, казва:

„По една невѣроятна грѣшка, слѣдъ подписване на примирието съ България, Добруджа бѣ смѣната като неприятелска територия и бѣ окупирана не отъ ромънски власти, а отъ съюзни войски. И, нѣщо още по-невѣроятно, това положение не е промѣнено още и до сега.“

Присъствителство на съюзни войски възбужда извѣстна подозрителностъ въ ромънското и мюсюлманско население, което опитва да обработва

една земя, която конференцията въ Парижъ продължава да счита за спорна. Отъ друга страна, българитѣ, които слушатъ наставленията отъ София и насърчени отъ прѣбиваването на съюзни войски въ тази ромънска областъ, прѣнебръгвали ромънскитѣ власти, или пъкъ имъ се противятъ.

Това ненормално положение не може да продължава и трѣбва да желаемъ, щото въ интереса на общото омиротворение на страната, да се тури край на безпокойствата на еднитѣ и на надеждитѣ на другитѣ. „Кореспондансъ Балканикъ“ прави слѣдната бѣлѣжка:

„По поводъ на това съобщение, ние бихме искали да припомнимъ на читателитѣ си още веднѣжъ, че отъ подписване на примирието съ България, Добруджа бѣ не само смѣната като неприятелска, т. е. българска земя, но България, по чл. 2 отъ примирието, бѣ получила правото да държи въ Добруджа една дивизия отъ 35,000 души за да запази границитѣ си къмъ тази страна. Едвамъ по-късно и въпрѣки постановлението на договора на примирието, България бѣ принудена да оттегли войскитѣ си отъ тази чисто българска областъ.“

Що се отнася до надеждитѣ на добруджанцитѣ българи, никой не може да ги утѣши. Българитѣ отъ тази областъ, както и отъ Тракия и Македония, винаги ще се стрѣматъ за съединение съ отечеството си — България и ще се надѣватъ до деня, когато ще могатъ да прѣвърнатъ надеждитѣ си въ дѣйствителностъ. Това е природенъ законъ и всички мѣрки срѣщу него ще бждатъ напразно.“

По тоя въпросъ ние ще се повърнемъ.

Гръцкитѣ обвинения противъ насъ.

„Хилядитѣ жертви“.

Между многото обвинения, които така щедро се сипятъ върху насъ, е и това, че сме имали прѣстѣпното намѣрение да изморимъ отъ гладъ населението на източна Македония и че „хиляди и хиляди“ жители станали жертва на глада.

Тази клевета е намѣрѣла мѣсто и въ издаденитѣ напослѣдъкъ отъ грѣцитѣ за Тракия: „Les rapports et enquêtes“, където, за подкрѣпа на това обвинение, сж публикувани свѣдѣнията на кметоветѣ отъ Драма и Кавала за броя на смъртнитѣ случаи въ тия градове прѣзъ 1916 и 1917 год.

Общото имъ заключение е, че глэдътъ, жертва на който били станали хиляди и хиляди лица изъ източна Македония, се билъ дължалъ на прѣстѣпнитѣ намѣрения на българското правителство и че смъртността въ Драма, блз одарение на глада, била взела нормални размѣри.

Извѣстно е, обаче, че зимнитѣ мѣсещи въ началото на 1917 година бѣха критически не само за източна Македония, но и за България, особено за балканскитѣ села, където липсата на храни се отрази съ не по-малка сила, отколкото въ Драма.

Но и въ Драма жертви на глада станали ония нещастни българи, които бѣхъ свързани отъ бойната зона въ долината на Струма и настанени въ Драма и околността.

Вънъ отъ това, за никакви аномални размѣри на смъртността и за никакви „хиляди и хиляди“ жертви не може да става дума.

Отъ проверката, направена на грѣцкитѣ официални книги въ гражданско-

то състояние на лица, всички по-големи градове въ източна Македония, личи, че смъртността въ тѣхъ, не въ първитѣ три, а въ първитѣ петъ мѣсеца на 1917 год. дѣйствително се засилва, безъ, обаче, това засилване да е вземало „анормални размѣри“ и слѣдъ това намалѣло. Но така е било наврѣдъ въ България, а не само въ Драма.

Два рапорта отъ кмета грѣкъ на гр. Драма, г. Фасесъ, за броя на смъртнитѣ случаи въ града прѣзъ януари, февруари и мартъ 1917 година показватъ слѣдното:

Прѣзъ поменатитѣ три мѣсеца на 1916 год. въ Драма е имало 119 смъртни случая, дължими на всевъзможни болести, но нито единъ отъ гладъ. За сжщото врѣме на 1917 год. има 365 смъртни случая, отъ които, споредъ рапортитѣ на сжщия кметъ, грѣкътѣ М. Фасесъ, който не само не ги е намалилъ, а по-скоро е направилъ противното, 151 отъ гладъ. Това показватъ официалнитѣ грѣцки документи.

Като се има прѣдъ видъ тежкото положение, въ което се намираше България прѣзъ зимата на 1917 година и жертвитѣ, които глэдътъ взе вътрѣ въ самата страна, тия цифри нѣма да очудятъ никого, освѣнъ ония, които сж повѣрвали въ баснята за „хилядитѣ и хиляди жертви“ на глада въ източна Македония.

Новиятъ курсъ на съглашенската политика спрѣмо Русия.

В. „Юманите“ отъ 15 октомври, като цитира мнѣнието на в. „Танъ“ за нуждата да се признае незабавно руското правителство въ Омскъ, отбѣлзва, че лондонскитѣ „Таймсъ“ дохожда до сжщото заключение и привежда отъ неговата статия слѣдния пасажъ:

„Трѣбва да се признае напълно и официално правителството на Колчакъ и на Деникинъ, както и всички ония елементи въ Русия, които сж способни да образуваатъ една здрава и силна държава. Трѣбва слѣдъ това да се подпомага сътрудничеството на Русия съ Полша. Ние не можемъ да скръстимъ ръцѣ. Инакъ, нашето закъсѣние ще платимъ скъпо, а може би и съ нашата смъртъ.“

Социалистическия вѣстникъ се пита, дали това единодушие на двата голѣми органи не е прѣдѣстникъ за единъ новъ курсъ въ политиката на Съглашението спрѣмо Русия? Не ще ли видимъ г. Лойдъ Джорджъ да обърне още веднѣжъ своята руска политика отъ януари и да заяви, че довѣряна на „монархиста Колчакъ“ грѣжката да реорганизира „демократическа Русия“. Този обратъ е възможенъ и ние видѣхме нѣщо по-лошо, защото видѣхме г. Уйлсонъ да се произнесе въ полза на Колчакъ, въпрѣки противното мнѣние на своитѣ посланици въ изтокъ.

„Юманите“ завършва своята бѣлѣжка съ слѣдитѣ думи, отправени къмъ ръководителитѣ на Съглашението: Но пародитѣ въ Франция и Англия не ще ви оставятъ да смажете руската революция, защото възтържествуването на реакцията въ Москва би довела бърже до триумфа на реакцията въ Берлинъ, съ всички гибелни послѣдци за свѣта.

Четете в-къ „Добруджа“.

ПОЛОЖЕНИЕТО

Днес в 10 ч. сутринта българската делегация ще врати отговора на България по проектодоговора за мира.

Заминаването на министър-председателя г. Стамболийски за Париж още не е установено.

Новото положение, което настъпва заедно с възвръщането на Русия, се разглежда от англичаните така (Таймс):

Ако Русия не е приятелски разположена спрямо нашите миролюбиви идеали за прогрес и народност, тя е в състояние да разтуря изцяло този ред на нещата, който ние се силите да установим на Изток. Там, на Изток, се крие най-голямата опасност за нас, защото Русия и Турция, които са тъй близо до западните покрайнини на нашата индийска империя, имат сила да разрушат нашия мир в Азия. Приятелски настроена и миролюбива Русия е необходима за мира на Изток; но под германско влияние тя не ще

биде нито приятелка, нито миролюбива. Дните на болшевизма в Русия са прочетени, а след него една голяма реакция ще настъпи в руските работи. Въпрос е дали тази реакция ще бъде формирана под западно влияние и насочена към идеалите, за които ние се бихме прѣвъз тая война, или пък ще попадне в ръцете на Германия, която чрез нея ще разстрои разръшението на източния въпрос, както и нашите победоносни резултати от войната.

Положението в Фуме остава непроменено. Водителят на въстанието в Мала-Азия, Мустафа Кемал, жива, днес е фактически господар на Турция. Положението се изяснява в смисъл, че събитията на Изток наново започват да играят първостепенна роль в международната политика. Първите отзвук на новото положение ще трябва да очакваме в окончателния текст на договора за мир с България.

Конгресът на ромжиските социалисти.

Съставът на конгреса. — Партията на селяните. — Бойкотът на изборите. — Ръшенията на конгреса.

Социалистическите организации от старите прѣдѣли на Ромжия и от освободените територии са изпратили свои делегати на конгреса, който се е открил на 14 октомври в историческата зала „Дачия“ в Букурещ. Възсѣданията на конгреса, които са траели два дена, са взели участие всички 166 делегати, разпратени както следва по територии: Ардал, с 150,000 членове, е изпратил 7 делегати (само от изпълнителния комитет, защото партията от старите прѣдѣли на кралството, понеже не е официално обединена с тази от Буковина и Ардал, не е могла да покани членовете на тази област, а е поканила само комитета); Буковина с 3000 членове, е била прѣдставена от двама делегати; от старите прѣдѣли на Ромжия са взели участие 157 делегати, които са прѣдставили 14,500 членове.

Засилване на партията.

Икономическото положение, създадено от войната, е позволило и поощрило нарастването на ромжиската социалистическа партия, угодиена чрез самото териториално и числено нарастване на Ромжия. Намѣрили са се, обаче, други, които са се явили в тяхна защита и са им отправили горещи поздрав на страданията и на братството.

Участието на селяните.

Говорили са и селяните. Тяхните рѣчи са възбуждали умиление, защото в тях е трептѣл глас на селската класа, горещо домогваща се към светлина, истина и справедливост. Селянинът И. Поанж, въ името на социалистическата участък от Слжники, говорил просто, изложил на простонароден език всичко, което го боли, всичко, което изпитват онѣзи, от чиято срѣда е дошъл. Той поискал от социалистите да послушат по-отблизо страданията на селяните, които днес са в едно безизходно положение, защото историческите политически партии искат да ги привлекат с громки думи и само с думи.

Социалистите са добри патриоти.

Против социалистите е билъ направен упѣкътъ, че те не са патриоти. Ето какво е казал г. Г. Григорович: „Ние обичаме реда и страната си повече от другите и сме готови да се борим за тях, за свещената политическа свобода“. По-нататък г. Г. Григорович, делегат на социалистите от Буковина, е говорил за обичта, истинската обич към рода, за неговото избавление от робство. Социалистите са добри патриоти.

листите са толкова добри патриоти, колкото и другите граждани на Ромжия и никой не може да имъ успори този факт. Конгресът билъ длъженъ да вземе едно окончателно рѣшение относно пазенето на социалистическата партия от цѣла Ромжия в бъдещите избори. Той рѣшилъ единодушно да се въздържа от вземане участие в изборите. По този начинъ обръщатъ противъ деспотизма на правителството (въ сжжност на г. Братяну) почти се затваря. (Избуда от 17 октомври)

Революцията.

Прѣдставителите на социалистическото работничество от старите прѣдѣли на Ромжия, Ардал и Буковина единодушно, с 14,500 гласа са рѣшили да не взематъ участие в общите избори и са приели следущата резолюция.

Рѣшаване на либералната партия в Ромжия.

Ромжиската олигархия, прѣдставена особено от либералната партия, прѣсѣжда замѣняването на парламента с една диктатура, която, под опеката на една камара, съставена от орджията и пълномощниците ѝ, да заблуждава демократичните отъзи и да държи под него населението отъжрѣ.

Либералната партия, владѣтелката на всички големи банкови и индустриални прѣдприятия, жадна за ромжиските подпочвени богатства, е стѣмвала, за да си образува единъ парламентъ от свои хора, декрети-законои, с които ограничава правата на народността, прѣмахва пропорционалното прѣдставителство в Трансилвания и Буковина и така си е наредила изборните участъци, че да се слобие с абсолютна болшинство.

Терорът прѣди изборите.

Съ за сжщата цѣль са зачеркнати от списъците стотини хиляди избиратели, държат се под оръжие и в затворите други стотини хиляди.

Не се даватъ избирателни книжки на правоналичните, усилены са с голяма строгост цензурата, обсадното положение и силата на военно-полевите сѣдилища. Инсцениратъ се процеси, арестуватъ се и изпращатъ на фронта социалистическите кандидати. Правятъ се прѣчки на събранията и една желѣзна завѣса е поставена, за да се прѣдотарати проникването на нашите идеи в вътрѣшността на селата.

Новото правителство.

И за да се турятъ вѣнецъ надъ всички тези беззакония и за да се осигури окончателно тяхното владичество, либералите са подарили на отчуждените маси едно правителство отъ военни, което с силата на шиковецѣ да изпраща на урните избирателите отъ села и градове.

За какво ще се бори партията.

Задружно са свѣтлилите възжелания на селяните да се освободятъ отъ икономическо робство и с неизмѣнната имъ воля за политическо освобождение, ромжиските пролетарии ще се бори за: незабавенъ миръ с всички народи, демобилизация и обща амнистия; скапване на военния режимъ с всичките му подпори: цензурата, военното положение и военно-полевите сѣдилища и свикването на единъ свободно избранъ парламентъ, който да може да стѣкне новата конституция съобразно нуждите на народите и исканията на армие.

Унищожението на българите в изграбчените провинции се подготвя.

„Дейли Телеграфъ“ (10/X) дава място на следната телеграма отъ своя кореспондентъ отъ Копенхагенъ:

Споредъ една телеграма отъ Виена, българските печати изтъквали, че правителството подкрѣпва агитацията противъ мирния договоръ и за едно въоръжено противопоставяне срещу него. На пограничното население било раздадено оръжие съ наѣтрение да се противопостави то съ въоръжена сила при опрѣдѣлените граници на България, съгласно клаузите на мирния договоръ.

Сигурно в Европа си прѣдставяватъ, че в България живѣятъ хора отъ допотопните вѣмена, които едва владѣятъ членораздѣлната рѣч и които живѣятъ отъ войната за войната. Истинка е-необисимно, какъ въ сериозни вѣстници могатъ да попадатъ съобщения отъ този родъ. Вѣрно е, че в България протестиратъ противъ договора, но не защото правителството заповѣда, а защото той е пълно отрицание на общочовѣшките и национални принципи, за които днес не говорятъ само за да се намиратъ на приказка. Що се касае до въоръженото противопоставяне, то е изобрѣтение на нашите смиренни състѣли, които искатъ да си създадатъ единъ поводъ повече за унищожение на българското племе.

ХРОНИКА

Културната работа на гърците в Ксанти. Съ издането на гръцките войски в Ксанти и съ изтегляването на нашите войски навѣломорното закрѣстосаха гръцки агенти, разни „народни прѣдставители“, които като не се задолѣватъ да правятъ интриги прѣд новите власти за мѣстното население, се опитватъ дори да възбуждатъ духовете средъ мюсюлманското население отсамъ новата граница. Това имъ е полесно сега, когато коменданта на Ксанти е грѣкъ и както по желѣзниците, така и по откритите листове, така и прѣд новите власти изобщо улеснения има само за гърците и тяхните протектори и агенти. Настаняването на гръцките войски в Ксанти се придружи съ най-усилено разпространяване клевети за български жестокости надъ мюсюлманското население в Кърджали, Пашмакж и Егри-Дере, към които гърците отдавна са отправили погледъ. Тия гръцки макеври, неминуемъ резултатъ отъ настаняването имъ в Ксанти и другадъ, не ще успѣятъ, обаче, да привлекатъ никои здрави мюсюлмански елементи, които въ тѣсните връзки и въ приятелското държане съ българите виждатъ единствена гаранция за своето бъдеще, свобода и чест.

Военно-полицейската секция съобщава на всичките си агенти да си отнесатъ картите за подновяване отъ новия началникъ на секцията.

ПОСЛЕДНИ НОВИНИ.

(Съобщения на Б. Т. Агенция).

Военни мѣрки за изпълнение Версайския договоръ.

Лионъ, 24 октомври. (Радиотелеграма). Маршалъ Фошъ събуди на висшия съветъ, че той въ съгласие съ съюзните мабове, установилъ военните мѣрки, които трѣбва да се взематъ едновременно съ прилагането на договора. Установенъ билъ състава на международните окупационни войски въ разните сектори. Обаче, и тукъ участието на американците било въ зависимост отъ гласуването на договора отъ страна на Вашингтонския Сенатъ. Необходимо билъ извѣстенъ срокъ за групиране и прѣвозъ на самото мѣсто на прѣдначените междусъюзнически войскови отѣделения за окупация. Маршалъ Фошъ се надѣвалъ, че групирането и прѣвозътъ на войските щѣли да могатъ да се привършатъ въ началото на ноември. Тогава щѣло да може да стане и развѣната на ратификациите, които прави договора изпълнимъ. Седналището на лигата на народите.

Лионъ, 24 окт. (Гръцка радиотелеграма). Проектътъ за свикването на съвета на обществото на народите вчера билъ вѣрченъ отъ висшия съветъ на американската делегация и веднага протелеграфиранъ въ Вашингтонъ. Проектътъ, пише в „Пиги Пари-виенъ“, съдържа една свеществена клауза, споредъ която, изпълнителниятъ съветъ на обществото на народите ще засѣдава в Парижъ. Депозиранието на ратификациите ще се извърши прочее в Парижъ. Очаква се отговора на г. Уилсонъ.

Споредъ една телеграма отъ Вашингтонъ до „Морнингъ Постъ“, общественото мнѣние въ Америка все повече и повече се противопоставяло на единъ мандатъ в Европа. „Морнингъ Постъ“ заявява, че знае отъ положително мѣсто, какво имало малка вѣроятност, щото Съединените Щати да приематъ мандатъ за Цариградъ или за Армения.

Сръбската делегация за мира вчера пристигна в Парижъ.

Балфуръ се оттегля.

Лионъ, 24 окт. (Гръцка радиотелеграма). Споредъ лондонския кореспондентъ на „Еко де Пари“, г. Балфуръ рѣшилъ да се оттегли следъ подписването на мира съ Турция. Изглежда сигурно, пише вѣстникътъ, че той ще бъде замѣстенъ съ лордъ Кьрзонъ.

Политисъ и Пиеръ Лоти.

Лионъ, 24 октомври. Гръцкиятъ министъръ Политисъ отговаря въ „Еклеръ“ на една статия на Пиеръ Лоти. Министърътъ обвинява Лоти, че неточно въпроизвелъ цитирани пасажѣ отъ една статия, обнародвана въ „Еклеръ“. Политисъ осжда Пиеръ Лоти сжшо, че забравилъ почитта, която се дължи на една съюзна страна. Лоти си позволилъ; казва Политисъ, да говори съ обидни изрази за гръцката армия по поводъ инцидентите в Смирна. Междусъюзническата анкета трѣбва да установи лъжливостта на турските твърдения. Лоти трѣбваше да запази уважение къмъ една армия, която се е била на страната на френската армия и винаги съумѣвала да заслужи уважението на съюзните военновъзачалници (следва единъ неясенъ пасажъ). За щастие, казва на края Политисъ, Лоти не е по-виканъ да урежда източните въпроси и мнѣнието му ангажира само неговата лична отговорност.

Англо-френските отношения.

Малта, 22 окт. Фелдмаршалъ лордъ Алемби е назначенъ върховенъ комисаръ на Египетъ.

Посѣдението на прѣдседателя на републиката г. Поанкаре въ Англия, което се проектираше да стане наскоро и което биле отложено, поради желѣзничарската стачка, е опрѣдѣлено да стане на 7 ноември. Прѣдседателътъ на републиката, г. Поанкаре и г-жа Поанкаре ще бъдатъ гости на английския кралски домъ в Бъкингамския дворецъ.

Печатница „Гутенбергъ“ — София.